

PODU PESTE OLTU LA SLATINA

MEMORIU

Prezentat ministerului Lucrărilor Publice în anul 1887
 luna Iunie de Serviciul de studii și construcție de căi ferate
 atașat la acel Minister

Introducere

Șoseaua națională București-Craiova, până la anul 1885, trecea Oltul lângă Slatina peste două poduri metalice; unul lângă orașu de 168^m,00 lungime, iar cel altu la un kilometru mai departe și la 700 metri mai în amonte, de 222^m,00 lungime.

În același anu, apele mari au potmolitu albia curentului, care trecea pe sub podulu din amonte, și au distrusu podulu din aval.

Acest accidentu se datorosce amplasmentului greșitu al celor două poduri.

Pentru a se restabili comunicația întreruptă, Onor. Minister al Lucrărilor publice a însărcinat, în luna Septembrie a anului 1886, serviciul studiilor și construcțiilor de căi ferate atașatu la acestu Ministeru, cu redactarea unui proiectu de podu, care se satisfacă condițiilor impuse de natura trenului și regimulu rîului. Suma necesară pentru studiul și construcția acestui podu cu așezări și transamente s'a estimatu la 1,900,000 lei.

CAPITOLUL I.

GENERALITĂȚI

Traseul și amplasamentul podului.

Talvegulu Oltului în dreptul Slatinei, larg de 5--6 kilometri, este ocupat în partea stângă de zona albiei riului, pe o lărgime medie de 1700 metri; iar restul formează un șes inundabil în cea mai mare parte, numai de apele extraordinare.

Curentul ordinar are în mediu o lărgime de 80^m, și o adâncime de 1^m,80; iar nivelul apelor mari se ridică la 3^m,00 d'asupra etiagiului. Prin urmare, curentul apelor mari este de o importanță mult mai superioară curentului ordinar în alegerea traseului și a amplasamentului podului.

Acestu traseu pentru a fi rațional trebuie să treacă normal curentul apelor mari, iar podul să fie așezat în mijloculu zonei ocupată de acele ape mari, -- pentru ca scurgerea acestora din părțile laterale să se facă cu aceeași înlesnire.

În cazul acesta, două traseuri principale sunt posibile unul în amonte de Gradiște, altulu în aval.

Traseul din aval are avantajul că aperă orașulu mai bine ca cel din amonte contra stricăciunilor apelor mari, și servește mai bine interesele orașulu prin mântinerea stărei de lucruri stabilită mai d'inainte. -- Pentru aceste motive s'a preferatu traseulu din aval și am plasamentul populu s'a alesu în mijloculu zonei de 1700^m00 lărgime medie, a grosulu apelor mari.

De bușeu l.

Podurile metalice peste Oltu, cari au deservitu șoseaua până la 1885, aveau o lungime de $168 + 232 = 400$.

metri. -- Podulu metalicu al calei ferate, care trece Oltulu la 4 kilometri în aval de Slatina, are unu debuseu de 357.^m5, socotitu până acum ca suficient. — Afară de acestu podu mai sunt în talvegul Oltului totu la calea ferată, încă două poduri de inundatie, de 6.^m00 și de 20.^m00 deschidere.

În anul 1881 s'a constatat la podul calei ferate. că nivelul apelor mari s'a ridicat cu 2.^m90 d'asupra etiagiului. — Probabil că la o viitură mai mare de ape, cum a fostu cea de la 1864, — nivelul apelor se va ridica mai susu.

Pentru a evita în asemenea casuri unu remuu prea mare, s'a admisu adoptarea unui debuseu mai mare ca al podului de la calea ferată.

Deschiderea cea mai economica s'a determinat prin calculul de mai la vale, la 80.^m00. — Admițându cinci grîndi de câte 80.^m00 lungime, adaogându-se intervalul dintre ele și scădându-se grosimea pilelor, rămâne ca debuseu 390.^m32.

Remuuu apelor mari pentru acest debuseu, dupe cum s'a calculat mai josu, este de 0.^m256. — Acestu remuu neintrecându limitele admise pentru asemenea casuri debuseulu de 390.^m32 s'a admis ca bunu,

Calculul remuului. — Remuuul s'a calculat, pentru casulu când toate apele ordinare și extraordinare ar trece pe sub podu, cu următoarele elemente deduse din mēsu, rătorile făcute pe terenu :

Pauta riului $I=0,0009026$.

Secția curentulu principal . $S=1170 + 175 = 1345^m$

perimetrul muiat . . . . $P=397,^m70$

sectia apelor de inundatie . $S'=1200.^m00$

perimetrul muiat . . . . $P=604,^m00$

Iuțiala mijlocie s'a determinat cu formula lui Hagen.

$$I = a \sqrt[6]{R \sqrt[6]{I}}$$

în care a este un coeficient determinat prin experiența și R raportul secțiunii riului către perimetrul muiat.

$a = 2,425$ pentru curentul principal

$a = 2,90$ „ apele de inundație

pe unu terenu acoperitu cu vegetație.

Insemnând cu I și I' cele două iuteli, iar $m = 0.95$ coeficentu de contracțiune al apelor la trecerea pe sub podu s'a obținutu.

$$I = a \sqrt[6]{\frac{S}{P} \times m \sqrt[6]{I}} = 2.425 \sqrt[6]{\frac{1355}{397,7} \times 0.95 \sqrt[6]{0.0009026}} = 1^m,327,$$

$$I' = a' \sqrt[6]{\frac{S'}{P'} \times m \sqrt[6]{I'}} = 2.90 \sqrt[6]{\frac{1.200}{640} \times 0.95 \sqrt[6]{0.0009026}} = 1^m,231.$$

Debitele corespunătoare sunt :

$$Q = S \times I = 1784,815$$

$$Q' = S' \times I' = 1477,200$$

$$Q' \times Q = 3262,015$$

Iuțiala mijlocie generală

$$I_1 = \frac{3262,015}{1345 \times 0,95} = 2^m,55$$

Iuțiala mijlocie generală din avalul podului.

$$I_2 = \frac{3262,015}{2545 + 1001,7 x}$$

În funcțiune de aceste două iuțeli s'a determinat înălțimea remului.

$$X = \frac{1}{2g} [I_1^2 - I_2^2] = 0^m,256$$

Mărimea și numărul deschiderilor.

Mărimea deschiderilor s'a determinat, prin condițiunea de a obține pentru podulu întregu ținut și tablîeru unu minimum de cheltueli,

Greutatea tablierului pe metru curent, determinându-se prin ecuațiunea liniară în funcțiune de deschidere

$$G = Al + B$$

prețul chilogramului de fer fiindu k , costul tablierului pentru o lacră va fi:

$$K = (Al + B) kl.$$

Fie K , costul unei pile, L , lungimea totală a tablierului, $\frac{L}{l}$ — numărul pililor, $\frac{L}{l}$ — numărul lacrelor, — costul total al dărierii și al tablierului va fi:

$$K_t = \frac{L}{l} [(Al + B) kl + K] = K,$$

minimul lui K_t corespunde rădăcinilor funcțiunei sale diferențiate :

$$\frac{dK_t}{dl} = Akl - K, \frac{L}{l^2} = 0$$

$$\text{deci } l = \sqrt{\frac{K}{Ak}}.$$

K , s'a estimat la 96000 lei

$A = 30$ și $k = 0^{le}, 50$.

prin urmare $l = 80^m, 00$.

CAPITOLU II

SISTEMUL SI DESCRIEREA PODULUI IN GENERAL

a) Sistemul,

Fondațiile.—Prin sondagiile făcute s'a constatat, că stratul afuiabil de pietrișu cu nisipu, descinde de la 5^m,00 până la 12^m,00 sub etiagiu, unde se găsește strate de argilă compactă. — Iar afuimentele maxime constatate la podul cel vechiu fiind de 8^m, 00 sub stiagiu, s'a crezut necesar a se admite în cazul acesta, ca adâncime minimă pentru fondații, 12^m,00 sub etiagiu.

La această adâncime, întrebuințarea aerului comprimat este cel mai economic, mai sigur și mai expeditiv mijlocu.

La zidurile întorse ale culeelor, s'a admis fundații adânci de 6^m,00 sub etiagiu, fiind-că la această adâncime pentru aplatamentul alesu s'a găsit strate de argilă compactă, și pentru-că aceste fundații sunt adăpostite de aperiări contra afuimentelor.— Sistemul pentru face-rea fundațiilor s'a admisu cel cu epuiseamente.

Grinda metalică. — Adoptându-se deschiderea de 80^m,00 și fiindu impusă calea josu, s'a căutat cel mai convenabil sistem de grindă, care s'ar acorda mai bine în casul acesta.

Winkler comparând diferitele sisteme din punctul de vedere economic, clasează grindile pentru deschiderea de 80^m,00 ast-felu:

1. Grindile parabolice
2.   »   hyperbolice
3.   »   semi-parabolice
4.   »   drepte continue
5.   »   »   discontinue.

Cele d'întăiu două, s'a părutu a nu corespunde destul din punctul de vedere esteticu, și din cauză că legăturile transversale ale tălpilor de susu nu se potu face de cât pe o scurtă distanță.

Grinda semi-parabolică împlinindu calitățile cari lip-sescu celor l'alte, s'a admisu.

Grilagiul. — Sistemele principale de grilagiu cari s'ar fi putut aplica sunt:

a). Sistemul, în care ambele (schaare) soiuri de gră-dele (comprimate séu intinse) sunt înclinate, numitu tri-angulare (système triangulaire, Netzwerk).

b). Sistemul, în care grădelele comprimate sunt ver-

ticale, numitu quadrungular (système quadrangulaire, Fachwerk),

Ambele sunt posibile simple sêu combinate.

Dupe Winkler, cantitatea de material în aceste două sisteme, simple, stă în următorul raport :

sistemul triangular 1.00

sistemul quadrangular 1.53.

Afară de acesta sistemul a) prezintă o suprafață mai mică vântului și este mai esteticu, din care cauză s'a și adoptat.

Mai este de observat că eforturile secundare în sistemu a) sunt mai mici ca la cele-l'alte sisteme rigide.

Sistemul triangular se poate aplica ; simplu, dublu, quadruplu etc. — În cazul nostru, sistemul simplu are inconvenientul de a necesita pentru talpi dimensiuni prea mari și nu se acomodează bine la împărteala distanței între grinzile transversale. — Sistemul dublu nu are inconvenientul celui simplu, și are următoarele avantagii asupra sistemului quadruplu: coeficientul de construcție mai micu, și este mai esteticu ; pentru care motive s'a admisu.

b) **Descrierea în general.**

Zidăriele. — Culeele sunt proiectate cu șiduri întorse, și jumătate de pilă în față pentru așezarea punctelor de readem. D'asupra s'a construit 2 pilastri uniți cu o grindă de fontă pentru ca să decoreze capul podului.

Colțurile și pilastrii dupe cum se vede din desennu, s'a prevedutu din piatră cioplită cu bosage pentru culea propriu șa, și cioplită fin pe toate fețele pentru pilastri. Între părțile lucrate din piatră cioplită, s'a prevedutu mozaic, pentru-că prezintă unu aspectu mai plăcut,

Pilele s'au proiectat cu avant-becuri rotunde, asemenea din piatră cioplită cu bosage, iar pe părțile laterale

cu mosaic. — Cusineții, pentru puntele de reazim mobile, sunt cu totul încastrați în ȱidărie, iar pentru cele fixe sunt scóse afară din ȱidărie cu diferența între cele două puncte de readin.

Fondatiile culeelor se despartu în două ; aceia a corpului din față, preveđută a se face prin sistemul cu aer comprimat și descinde la adâncimea minimă de 12^m,00 sub etiagiu, — și a ȱiduriloru întórse, preveđute a se face prin epuiseamente și descinde până la 6^m,00 sub etiagiu.

Fondațiile pilelor sunt tóte preveđute a se face prin sistemul cu aer comprimat și la adâncimea minimă de 12^m,00 sub etiagiu.

Chesonu. — Acesta arc forma unei cutii cu fundul în susu și ai cărui pereți verticali sunt legați între ei cu grindu transversale terminate la capete în formă de console. — Între grindile transversale s'a întrodusu nisce longrine pentru a le da mai multă regiditate, iar pe dedesuptu sunt căptușite cu o tolă, care formedă tavanul camerei de lucru, și care tolă se îndoesce în dreptul consolelor urmându forma loru pênă la 0^m,75 d'asupra marginii inferióre a chesonului, unde iarăși ia forma horizontală formându ast-fel între console, un fel de saci prismatici reservați a fi umpluți cu betonu, ca și tótă partea dintre grindile transversale și longrine.

În mijlocul tavanului camerei de lucru s'a menajat o deschidătură circulară, la care este adoptat unu coșu servindu pentru comunicație și lucru.

Tablieru. — Ginda semi-parabolică cu călea josu fiindu admisă, — pentru a obține o înălțime mai mare între apele mari și partea inferióră a grindei, s'a aședat grindile transversale imediat pe talpa de josu.

Divisiunea grindiloru principalé s'a facut așa, ca la

fie-care nodu se corespundă o grindă transversală, iar distanța cea mai convenabilă și economică între noduri, s'a găsitu aceia de 5^m,00.

Înălțimea grindei la cap s'a ales de 6^m,50, ast-felu ca se permită intrarea careloru celor mai mari cât și facerea legăturii tranversale de susu.

Înălțimea la mijlocu s'a alesu de $\frac{1}{8}$ din deschidere, adică 10^m,00, iar cele lalte înălțimi intermediare, s'a determinat prin parabola trasă prin cele trei puncte determinate.

Distanțele între grindile transversale, fiind determinate la 5^m,00; s'a ales pentru acestea o dispozițiune care se permită a dispune longrinele ca nisce grindî continuie și de a realiza prin simplificărea fixărei loru de cele d'întălu, o economie. S'a adoptat sistemul qua drungular pentru grindile transversale,— și pe montanțil loru s'a fixat longrinele.— D'asupra longrinelor s'a așezat imediat podeala, compusă d'intr'un rîndu de grindî de stejar de 10^{cm} grosime, iar d'asupra unu altu rîndu de scânduri de fag de 7^{cm} grosime.—S'a alesu fagu fiinducă este mai durabilu la frecarea produsă de rôte.

Trotoirul se compune din scânduri de stejar de 0^m,05 grosime, care sunt așezate pe nisce longrine mici de fer, și cari se reademă pe capetele grindiloru transversale și pe alte longrine de lemn, cari sunt așezate pe marginea podelei șoselei.

Fie-care nodu de susu al grindei principale, este legatu cu cel de vis-avis printr'o grindă a cărei talpă inferiôră este curbată.

Atât josu cât și susu în planul tălpiloru, s'a construit cruci între grindile transversale și între legăturile transversale de susu, formând contraventuirile.

Puntele de reademu s'a construit pentru fie-care grindă,

unul fix și altul mobil pentru a permite dilatațiunea.— Ambele sunt cu balanciere pentru a permite oscilația capului grindei în jurul unui axu, care face parte din scaunulu, aședat pe pendule, la punctu de readim mobil, seu direct pe cusinet la punctul de readim fix.

La fie-care s'a adoptat câte două nervure, corespun-dătoare celor două inimi ale tăpei de josu, prin care se transmite presiunea la basa scaunului.

Puntele de readim s'a construit de oțelu, atât cele mobile cât și cele fixe pentru a obține dimensiuni mai mici.

Proiectat de Inginer

C. DAVIDESCU

(*ra urma*)

Exploziunea unui cazan de locomotivă.

În anul 1884 în ziua de 14 Octombree mașina de tracțiune a unui tren de călători ce înainta spre Predeal a făcut explozie între stațiunile Azuga și Predeal,

Acest accident fiind unul din cele mai rari ce s'au ivescu în exploatarea căilor ferate, descrierea lui este credem de natură a interesa pe cititorii acestui buletin,

Domnul inginer Pavelescu, inspector de tracțiune la căile ferate române, a făcut la timp un studiu asupra acestui accident. Descrierea ce urmăze reproduce în cea mai mare parte lucrarea sa.

Locomotiva a fost construită în atelierile Societății austro-ungre Staatsbahn, și pusă în serviciu la finele anului 1879.

Focarul ei era construit după sistemul Haswell (vezi foia II). Placa frontală și placa tubulară a cutiei de foc ambele plane și de aramă, erau legate cu tablele corespun-